

solidarnost je naša snaga

Maltretiranje i napadi na izbeglice u parku kod Ekonomskog fakulteta od strane policije i službenika Komesarijata za izbeglice Srbije

13. i 14. avgust 2016.

Dana 13. 8. 2016., nakon višednevnog verbalnog ubeđivanja izbeglica iz parka ispred Ekonomskog fakulteta od strane službenika Komesarijata za izbeglice Srbije da „moraju“ da idu u izbeglički kamp u Krnjači došlo je do prisilnog odvođenja izbeglica u Krnjaču.

U toku dana sam prolazio kroz park i video uobičajenu situaciju, više desetina izbeglica je boravilo u parku. Kada sam oko 19.30 prolazio kroz park primetio sam da nije bilo izbeglica. Takođe sam primetio veću grupu policajaca i službenika Komesarijata za izbeglice, kao i ljude u civilu, koji su najverovatnije policajci u civilu ili neki državni službenici.

Od volontera koje sam sreo u parku saznao sam da su oko 19 sati stigli autobusi ispred parka i da su policija i službenici Komesarijata počeli da teraju izbeglice u autobuse koji će ih odvesti u Krnjaču. To su bili redovni autobusi, koji su i prethodnih dana u 19 časova dolazili i vozili izbeglice ka Krnjači, ali su izbeglice mogle da biraju da li žele da idu ili da ostanu u parku. Ovaj put nije bilo izbora. Govoreno im je da moraju da idu, inače će biti uhapšeni i deportovani iz Srbije. Oni koji su odbili da idu, su primenom fizičke sile ugurani u autobuse.

solidarnost je naša snaga

Dana 14. 08. 2016. u parku kod Ekonomskog fakulteta je organizovan protest pod motom „Parkovi su za sve“. Protest su organizovale grupe i volonteri koji pomažu izbeglicama. Bilo je oko 60 - 70 građana i oko 150 izbeglica koje su se vratile iz Krnjače. Oko 10 -15 policajaca je stajalo sa strane i posmatralo skup.

U razgovoru sa izbeglicama, čuo sam detalje dešavanja od prethodnog dana. Rekli su mi da ih je policija tukla pendrecima, da im nisu dali da pokupe stvari. Jedan momak iz Avganistana mi je rekao da nije stigao da pokupi veš koji se sušio na ogradi u parku. Drugi mi je rekao da mu je policajac oteo iz ruku dva ćebeta i bacio ih. Bio je veoma tužan zbog toga, ta ćebad su imala veliku vrednost za njega. Od jednog volontera sam čuo da je jedan od službenika Komesarijata, grupi izbeglica koje su jele iz jedne velike posude, bacio zemlju u hranu, jer nisu hteli da se pomere.

Više njih mi je pominjalo čoveka koji radi za Komesarijat i koji ih je tukao, ponavljajući „very bad man...“, u jednom momentu su ga videli i pokazali mi na njega. Bio je to Goran Ristić, službenik Komesarijata koji je već poznat po maltretiranju izbeglica. Izbeglice su tog dana pešačile iz Krnjače do parka. Pojedini su mi rekli da im je trebalo 6 sati, jer nisu znali put. Pitao sam ih i kako je u Krnjači, rekli su mi da kad su stigli, nije bilo mesta za sve, da su ih onda nabijali u sobe, u kojima je bilo desetak kreveta, a njih po 30 u sobi. Neki su iz kampa ka gradu krenuli oko 11 sati prepodne, a ni do tog vremena nisu dobili nikakvu hranu.

I tokom narednih dana veće grupe policajaca, policije u civilu i službenika Komesarijata su dolazile u park. Kada se oni pojave, izbeglice bi se sklanjale u okolne ulice, dok oni ne odu. Primetio sam da su povremeno u park dolazili i pripadnici Žandarmerije. Više puta sam fotografisao njihovo prisustvo u parku i svaki put bi i neko od njih, uglavnom ljudi u civilu, za koje pretpostavljam da su policajci u civilu, fotografisao mene.

Zabeležili: Violeta, Sofija, Goran i Mirko

